

Jozef Ligoš

spišský kapitulný vikár, ordinár diecézy, liturgista a náboženský spisovateľ

* 22. apríl 1914 Chlebnice

† 19. september 1973 Levoča

Pochádzal z Chlebníc, základnú školu vychodil v rodisku, gymnázium v Trstenej a Levoči, kde v júni 1934 úspešne zmaturoval. Kňazskú formáciu dostal v kňazskom seminári v Olomouci a teologické štúdiá absolvoval na Cyrilometodějskej bohosloveckej fakulte v Olomouci. Sviatosť kňazstva prijal 29. júna 1939 v Spišskej Kapitule.

Novokňaz Jozef Ligoš popri pastorácii vo farnosti ďalej pokračoval v štúdiu na Slovenskej univerzite v Bratislave. Dňa 20. decembra 1941 obhájil dizertáciu a získal titul doktor teológie. V roku 1942 ho biskup Vojtaššák povolal do Spišskej Kapituly. V kňazskom seminári sa stal špirituálom, formátorom duchovného života bohoslovcov, budúcich kňazov. Zároveň pôsobil ako znamenitý katechéta aj v učiteľskom ústave, kde študovali budúci učitelia. Počas pôsobenia v Spišskej Kapitule sa stal riaditeľom Misijného diela Spišského biskupstva. Bol členom diecéznej katechetickej komisie a komisie pre skúšanie laických katechéto, ale aj prosynodálnym examinátorom. Po roku 1950 sa stal farárom vo farnosti Veľké Borové. I v tejto farnosti na liptovsko-oravskom pomedzí bol *pastor aminarum* – *pastier duší*. Miloval najmä deti, katechézu, školu. V roku 1968 sa so súhlasom Svätej stolice stal spišským kapitulným vikárom a ordinárom biskupstva. Vymenovaný bol biskupom ThDr. Ambrózom Lazíkom, trnavským apoštolským administrátorom. V rokoch 1969 – 1972 bol výkonným predsedom Slovenskej liturgickej komisie. Má veľkú zásluhu na liturgickej, umeleckej a architektonickej obnove v Spišskej diecéze po Druhom vatikánskom koncile.

Venoval sa homiletike, spiritualite a modlitbe, ktorou kresťan vstupuje do vzťahov s Bohom a ktorá vytvára základ duchovného života. Vydal niekoľko náboženských príručiek: *Pútnikom večnosti – kázne*, *Poklona za posvätenie kňazstva*, *Adoračná pobožnosť na sviatky mariánske*, *Adoračná pobožnosť k Božskému Srdcu*, *Bohoslužba mimo svätej omše*, *Príprava na sviatosť birmovania*. Rodičom a kňazom, podľa vzoru biskupa Vojtaššáka, pripomínal najdôležitejšiu povinnosť – naučiť deti modliť sa. Detský vek vnímal ako nanajvýš vhodný vek pre zbožnosť. Ak človek nie je zbožný ako dieťa, ťažko bude zbožný ako dospelý. Deťom venoval knihu s názvom *Ideme! Ježiško, si doma?*

Zomrel náhle a nečakane 19. septembra 1973 v levočskej nemocnici. Po zádušnej sv. omši v Katedrále sv. Martina v Spišskej Kapitule ho previezli do rodných Chlebníc, kde ho 24. septembra 1973 vo večerných hodinách, za stáleho dažďa, pochoval Mons. Jozef Feranec, banskobystrický biskup.

V roku 1999 bola na jeho rodnom dome osadená pamätná tabuľa.

Deň jeho narodenia, ako aj deň jeho úmrtia sú v rodisku pamätnými dňami. Jeho hrob bol navštevovaný kňazmi, pamätníkmi aj rodákmi a zostane navštevovaný kňazmi aj rodákmi i naďalej.